

Τρίτη, 11 Μαρτίου 2014

10 Ιανουαρίου 2014 - Συνέντευξη με την Πολιτικό Μηχανικό κ. Γεωργία Φιλιππούλου

Γνωρίζω άρα νικάω
Scio ergo sum
Διέφρομαι άρα νικάω
Scio ergo sum
Γνωρίζω άρα νικάω
Scio ergo sum

Οι μαθήτριες Σίνη Νίκη και Καμπά Ζαμίλε της Β' Τάξης του Γυμνασίου των Εκπαιδευτηρίων Πάνου πήραν συνέντευξη από την κα Γεωργία Φιλιππούλου, πολιτικό μηχανικό και εξειδικευμένη στο interior design. Στην κα Φιλιππούλου τέθηκαν ερωτήματα σχετικά με τις σπουδές της στην Ελλάδα και το εξωτερικό, τη δουλειά της και το πως αντιμετωπίζει την κατάσταση της κρίσης στην Ελλάδα στις μέρες μας.

Ε : Πείτε μας λίγα λόγια σας.

A : Ονομάζομαι Γεωργία Φιλιπποπούλου. Γεννήθηκα στην Πάτρα. Σπούδασα στη σχολή των Πολιτικών Μηχανικών στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας και έκανα μεταπτυχιακό στο interior design στο Μιλάνο. Στη συνέχεια, επέστρεψα στην Ελλάδα και εργάστηκα για δυο χρόνια στην Αθήνα, ενώ τα τελευταία τρία χρόνια είμαι στην Πάτρα ξανά. Άνοιξα το γραφείο μου εδώ και από τότε δουλεύω και ως πολιτικός μηχανικός και ως interior designer.

Ε : Δηλαδή ως σχεδιαστής εσωτερικού χώρου;

A : Ναι, σχεδίαση/αρχιτεκτονική εσωτερικού χώρου είναι η ελληνική μετάφραση. Η διακοσμητική είναι πιο περιορισμένη από το interior design, γιατί αφορά στην αισθητική παρέμβαση, ενώ το interior design έχει να κάνει αφενός με το λειτουργικό κομμάτι, ώστε να καλύψει πολύ συγκεκριμένες ανάγκες ενός πελάτη, αφετέρου, με το concept με στόχο τη δημιουργία ενός χώρου που διαπνέεται καθολικά από την επιλεγμένη ιδέα. Δηλαδή, πρώτα βλέπουμε το χώρο δομικά, ικανοποιούμε τη λειτουργικότητα και μετά κάνουμε αισθητικές παρεμβάσεις (όπως ταπεσαρίες, καινούργια έπιπλα, χρώματα κλπ). Ως προς τη δουλειά του πολιτικού μηχανικού, ασχολούμαι με άδειες – με στιδήποτε μπορεί να χρειαστεί για μια άδεια – ξεκινώντας από το οικόπεδο μέχρι την ολοκλήρωση του κτίσματος.

Ε : Πώς αποφασίσατε να διαλέξετε αυτό το επάγγελμα; Είστε ευχαριστημένη από την επιλογή σας μετά από όλα αυτά τα χρόνια;

A : Διάλεξα αυτό το επάγγελμα, γιατί όταν πέρασα στις Πανελλήνιες και μπήκα στο Πανεπιστήμιο, οι πολιτικοί μηχανικοί είχαν πολύ καλή επαγγελματική αποκατάσταση. Βέβαια, έμένα από πολύ μικρή μου άρεσε πάρα πολύ το σχέδιο και η ζωγραφική και γενικότερα ήθελα να ασχοληθώ με κάτι δημιουργικό. Θα μπορούσα να γίνω αρχιτέκτονας ή πολιτικός μηχανικός. Διάλεξα να γίνω πολιτικός μηχανικός για να έχω ευρύτερο πεδίο, να μάθω περισσότερα για τα κατασκευαστικά κομμάτια και με τη λογική ότι μετά θα κάνω ένα μεταπτυχιακό όπου θα εξειδικευτώ στο σχεδιασμό του χώρου. Είμαι ευχαριστημένη από την επιλογή μου, γιατί η δουλειά μου ικανοποιεί το κομμάτι της δημιουργικότητας - και αυτό είναι ένα ζητούμενο - γιατί είναι πολύ δύσκολο πιστεύω να ικανοποιείται το αίσθημα της δημιουργικότητας σε μια δουλειά. Ως προς το οικονομικό κομμάτι είμαι ευχαριστημένη, γιατί παρ' όλη την κατάσταση της κρίσης που ζούμε, εγώ καταφέρνω να έχω δουλειά.

Ε : Υπάρχει έντονος ανταγωνισμός στο χώρο;

A : Ανταγωνισμός βεβαίως υπάρχει, γιατί υπάρχουν πάρα πολλοί μηχανικοί στην Ελλάδα. Ωστόσο το interior design είναι ένα σχετικά καινούργιο κομμάτι και δεν υπάρχει στην Ελλάδα κάποια σχολή αποκλειστικά για αυτό. Το αντίστοιχο που έχουμε εδώ είναι η αρχιτεκτονική. Υπάρχουν πολλοί επαγγελματίες που κάνουν και καλή δουλειά και ενδιαφέρονται για τη δουλειά τους, οπότε, ναι, υπάρχει ανταγωνισμός και ο καθένας προσπαθεί να γίνει καλύτερος.

Ε : Εκεί που κάνατε μεταπτυχιακό, πώς σας αντιμετώπισαν σαν Ελληνίδα;

A : Δεν είχα κανένα πρόβλημα. Γενικώς στη δική μου σχολή υπήρχαν πάρα πολλοί ξένοι φοιτητές, οπότε δεν ήταν περίεργο να είσαι ξένος. Οι Ιταλοί είναι πολύ εύκολοι στην επικοινωνία και θέλουν να επικοινωνούν με τους ανθρώπους γύρω τους, οπότε δεν υπήρχαν στοιχεία «σνομπισμού» απέναντι στους Έλληνες. Επίσης, είχαμε κάποιους καθηγητές με φιλελληνικό πνεύμα και μας αντιμετώπιζαν πάρα πολύ θετικά μόνο και μόνο επειδή ήμαστε Έλληνες. Συνολικά, το γεγονός ότι ήμουν Ελληνίδα δε μου δημιούργησε κανένα ιδιαίτερο πρόβλημα, ούτε ωστόσο μπορώ να πω ότι μου άνοιξε τις πόρτες. Είχα μια κοινή αντιμετώπιση.

Ε : Ποια ήταν η ποιότητα των σπουδών στο εξωτερικό σε σχέση με την Ελλάδα;

A : Θεωρώ ότι στην Ελλάδα υπάρχουν πανεπιστημιακές σχολές που κάνουν πάρα πολύ καλή δουλειά και αυτό αναγνωρίζεται στο εξωτερικό. Όταν δηλαδή έστειλα το βιογραφικό μου και τα στοιχεία της σχολής μου στα ξένα πανεπιστήμια για το μεταπτυχιακό, ήταν πολύ ικανοποιημένοι με το επίπεδο. Οπότε, δε θεωρώ ότι υστερούμε στη θεωρητική εκπαίδευση. Απλά στα πρακτικά και θετικά επαγγέλματα ίσως θα ήταν καλύτερο να κάνουμε περισσότερη πρακτική μέσα στις σχολές, κάτι που στο εξωτερικό θεωρείται δεδομένο. Το να κάνουμε project για συγκεκριμένους πελάτες ή να πηγαίνουμε στην οικοδομή να παρακολουθήσουμε πώς γίνονται τα πράγματα που σχεδιάζουμε δεν αμφισβητείται καθόλου στο εξωτερικό, ενώ εδώ τα πρακτικά ζητήματα τα μαθαίνεις μόνος σου. Στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στο Πολυτεχνείο, είναι πολύ λίγη η πρακτική άσκηση που κάνουμε, αλλά μαθαίνω ότι τα τελευταία χρόνια έχουν ξεκινήσει κάποια προγράμματα, ώστε οι φοιτητές να εργάζονται σε τεχνικά γραφεία, κάτι που θεωρώ σίγουρα πολύ θετικό.

Ε : Γιατί δε μείνατε στο εξωτερικό μετά τις σπουδές σας, όπου μάλλον θα μπορούσατε να βρείτε και πιο εύκολα εργασία;

A : Θεωρούσα και εγώ, όταν πήγα στην Ιταλία, ότι θα ήταν πολύ εύκολο να μείνω στο εξωτερικό. Τελείωσα το μεταπτυχιακό το 2008, όταν ήδη είχε αρχίσει να φαίνεται η κρίση και η Ιταλία δεν ήταν σε πολύ καλύτερη μοίρα συγκρινόμενη με την Ελλάδα. Συγκεκριμένα στο interior design, επειδή η Ιταλία παράγει πτυχιούχους στο συγκεκριμένο αντικείμενο εδώ και χρόνια, υπήρχε πολύ μεγάλη προσφορά. Δηλαδή δεν είναι όπως εδώ, όπου είναι λίγοι αυτοί που έχουν το συγκεκριμένο πτυχίο, και οι περισσότεροι συμφοιτητές μου – είτε ήταν Ιταλοί, είτε ήταν ξένοι – ξεκίνησαν να δουλεύουν αμισθί σε προγράμματα τύπου ΟΑΕΔ. Εγώ δεν μπορούσα να παραμείνω στην Ιταλία χωρίς να πληρώνομαι, γιατί ήταν πολύ υψηλό το κόστος ζωής, ειδικά στο Μιλάνο που έμενα, οπότε είχα την επιλογή να πάω σε κάποια άλλη χώρα ή να γυρίσω στην Ελλάδα. Τότε αποφάσισα να επιστρέψω στην Ελλάδα και να δοκιμάσω εδώ, έχοντας πάντα στο μυαλό μου ότι έχοντας κερδίσει την εμπειρία του εξωτερικού και έχοντας ως προσόντα τη γλώσσα και το πτυχίο, θα μπορούσα αν δεν τα κατάφερα να ξαναφύγω. Τελικά τα κατάφερα εδώ.

Ε : Πως αντιμετώπισε η οικογένειά σας την απόφασή σας να γυρίσετε πίσω;

A : Οι γονείς μου είναι γενικά πολύ αισιόδοξοι άνθρωποι και πάντα με στήριζαν σε αυτά που ήθελα να κάνω. Η αδερφή μου εν τω μεταξύ έχει φύγει και αυτή στο εξωτερικό για σπουδές και εργασία, συνεπώς οι γονείς μου ήθελαν να έχουν τουλάχιστον εμένα και πάλι κοντά τους. Ήθελα να κάνω μια νέα αρχή στην Ελλάδα και με στήριζαν χωρίς δεύτερη σκέψη.

E : Πόσο δύσκολο ήταν να ξεκινήσετε μια νέα επιχείρηση σε περίοδο κρίσης και τι ελπίδες έχετε για το μέλλον;

A : Ήταν δύσκολο, επειδή το συγκεκριμένο επάγγελμα βασίζεται στη σχέση με τον πελάτη, κάτι που είναι πολύ λογικό. Όποτε για να επιλέξει κανείς αυτό το αντικείμενο θα πρέπει να δουλέψει στην επαφή με τον πελάτη για να κερδίσει την εμπιστοσύνη του και αυτό χρειάζεται χρόνο. Το καλό είναι ότι επειδή εγώ είμαι από την Πάτρα ήδη υπήρχε ένας κύκλος γνωριμιών που με στήριξαν. Στην αρχή δυσκολεύτηκα λόγω έλλειψης εμπειρίας, αλλά έπειτα εξοικειώθηκα. Ευτυχώς, στη σκληρή δουλειά υπάρχει ανταπόκριση και αυτό με ευχαριστεί πολύ, έτσι θέτω συνέχεια όλο και πιο υψηλούς στόχους για να γίνομαι καλύτερη. Είμαι αισιόδοξη για το μέλλον, όσο αντέχουμε να προσπαθούμε.

E : Πού βλέπετε τον εαυτό σας σε μερικά χρόνια;

A : Αυτή είναι μια δύσκολη ερώτηση όχι γιατί δεν ονειρεύομαι, αλλά επειδή είναι δύσκολες οι συνθήκες στις οποίες ζούμε. Παρ' όλα αυτά, είμαι αισιόδοξη και αυτό πιστεύω είναι αρκετό.

E : Τι συμβουλή θα δίνετε στα παιδιά που διαβάζουν τη συνέντευξη;

A : Πιστεύω ότι κανείς δεν πρέπει να σταματήσει να ονειρεύεται ανεξάρτητα από το πόσο δύσκολες είναι οι καταστάσεις, γιατί η ζωή είναι δική μας και πρέπει να τη ζήσουμε όπως θέλουμε εμείς. Ίσως τα πράγματα να μη γίνουν έτσι ακριβώς όπως τα φανταζόμαστε, αλλά πρέπει να προσπαθούμε για το καλύτερο.

E: Σας Ευχαριστούμε πολύ.

